

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o z n a n i l a plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kriza v Berlinu.

Ob sedemdesetletnici Bismarckovi opažalo se je že, da se je cesarjevičeva palača odlikovala po svojih temnih oknih, da ni bilo videti niti jedne lučice v njej, dočim so vsa druga poslopja Berlinska z brezštevilnimi plameni, lampijoni in transparenti častila železnega kancelarja in je vsa prvostolnica ob kalni Sprevi bila podobna plamenečemu morju. In ko se je ogromni spreved pomikal mimo cesarjevičeve palače, ni bilo žive duše k oknu. Temna, nema palača bila je govoreč kontrast nasproti splošnej naudušenosti in takrat se je domnevalo, da se utegnejo stvari vse drugače zasukati, kadar cesar Viljem zatisne trudne svoje oči. Takrat bilo je že očitno, da se cesarjevič Friderik ne zлага z Bismarckom, temveč da je mej njima globok prepad, katerega ne bode tako lahko premostiti.

Takratno domnevanje postalo je sedaj resnica. Cesar Viljem šel je k svojim prednikom v rakev Šarlotenburško, njegovo mesto na prestolu nemškem in pruskem pa je zasel nekdanji cesarjevič, cesar Friderik III., zamenivši zdravilno južno podnebje Sanremško, z ostrim podnebjem Belorinskim.

Vesoljni svet bil je znatiželjen, kake bodo razmere mej kancelarjem in novim cesarjem, se li bode poravnala obestranska antipatija in kako. Radovednost bila je povsem osnovana, kajti mej boleznijo cesarjevičevu čuli so se že čudni glasovi, katerih na tem mestu niti ponavljati ne smemo. Izvestno pa je, da prvi svetovni veščak za vratne bolezni ni smel k cesarjeviču, ker je Francoz in ker Bismarcku to ni bilo po godu, izvestno tudi, da je slavni Mackenzie moral ostati do današnjega dne v sedanjega cesarja neposredni bližini, ker ima cesarica Viktorija zaupanje le vanj.

Prvi sestanek mej novim nemškim cesarjem in Bismarckom bil je v Lipskem, kjer se je kancelar novemu vladarju v vagonu poklonil, cesar Friderik III. pa državnega krmilarja objel in poljubil. Pristaši in častilci Bismarckovi sklepali so iz tega, da njih mojstra zvezda ni zatemnela, temveč da bode tudi pod novim vladarjem jednako krasno sijala.

Toda prišlo je drugače. V manifestu narodu

nemškemu videli so se že prihodnjih dogodkov ostri obrisi. Manifest šel je sicer skozi Bismarckove roke, a spisal ga je cesar Friderik III. sam, ter s tem prvim svojim državniškim činom pokazal, da neće biti samo senca, kakor pokojni cesar Viljem, temveč da bode sam imel prvo besedo kakor v notranjih, tako tudi v vnanjih stvareh. Nekak duh svobode vel je iz rečenega manifesta, videlo se je, da je napočila nova doba in da bode Bismarck prej ali slej moral odmakniti železno svojo pest, pod katero je zdihoval nemški parlamentarizem in ustavno življenje sploh.

Nihče ni pričakoval, da bode Bismarck kar meni nič tebi nič upognil se novemu razmerju. Silovita njegova individualnost kaj tacega ne zmore. Razvajan po nečuvenci sreči, omamljen po kadilu svojih pristašev in občudovalcev ni doslej poznal druge volje, nego svojo in starega Viljema lapidarni odlok: „Niemals!“, s katerim mu je vrnil njegovo ostavko, vzbudil je v njem prepričanje, da je njegova volja jedino odločilna, vsemogočna tudi pod novim vladarjem.

V tej veri pa se je lokavosti mojster prevaril. Kljub svojej smrtnej bolezni kaže novi cesar toliko delavnost in samostalnost, da ga vse občuduje in da so baš zaradi tega občudovanja razmere mej Šarlotenburgom in Viljemovo ulico, kjer stoji Bismarckova palača vedno bolj napete, da se je pokazala na dan Bismarckova kriza.

Pravi se, da je tej krizi povod nameravana ženitev princa Batenberškega s princesinjo Viktorijo, hčerjo sedanjega nemškega cesarja, da je torej tudi v tem slučaju, kakor skoro v vsakem romanu in v vsakem kriminalnem dogodku, žensko bitje uzrok senzačnemu zavozljanju, da torej tudi pri tej priliki velja „Cherchez la femme!“ Res je sicer, da angleške kraljice deviško srce kaj močno utriplje za Batenberžana, saj je celo proti volji naroda in princa Waleskega samega dala svojo hčer Beatrico nemanicu princu Henriku in ves svoj upliv uporabljala, da bi se bil princ Aleksander ohranil na prestolu bolgarskem, res je tudi, da nemška cesarica Viktorija prav željno pospešuje svojo kraljeve matere načrt, da bi se Batenberžan poročil z njeno hčerjo princesinjo Viktorijo, — vendar pa to ni glavni

uzrok krize Bismarckove, ampak le pretveza, pod katero se skrivajo dogodki za političnimi kulisami.

V diplomatskih krogih se namreč pripoveduje, da je spor pričel s tem, ker si je cesar Friderik pridržal vsa izvestja vnanjih svojih zastopnikov in vsa napolila, ki se njim pošiljajo, ter da je bode sam osobno reševal. S tem bi bil delokrog Bismarckov zelo skrčen, ne mogel bi več tirati politike na svojo roko, marveč ravnati bi se mu bilo po naročilih cesarjevih, kajti cesar Friderik ima v notranji in v vnanji politiki vsa druga načela, nego Bismarck.

Taka omejitev pa je hud udarec za železnega kancelarja bujno razvito samozavest. Stvoritelj nemške jedinosti zazibal se je v svojo nezmotljivost, v svojo absolutno voljo in zatorej nastal je spor, kateri po izjavah nemških listov samih nema drugega pomena, nego kdo bode pri tem zmagal, čegava volja bode obveljala, cesarjeva ali pa Bismarckova.

Ko bi tudi prodrlo mnenje Bismarckovo, se vendar dolgo ne bode obdržal, ker mu je skrajno protivna „Angličanka“, sedanja cesarica Viktorija. Kancelar ima najvišje ženske kroge proti sebi, in kaj krasni spol v tacih stvareh premore, je vsacemu znano. Jedna ženska solza, jedna želja iz krasnih ust včasih bolj upliva, nego pridobljena bitka, in gorjé tistemu, ki je kdaj žalil žensko samoljubje ter si s tem naklonil nežnega srca osvetljivost.

Baš Bismarck pa je v tem oziru mnogo grešil in teško mu bode premagati mogočne ovire. Le tedaj, ko bi cesar Friderik kmalu zatisnil oči in prišel cesarjevič Viljem na državno krmilo, le tedaj bode zopet cvela Bismarckova pšenica, kajti Viljem mu je strastno udan, on bode hodil za Bismarckovo zastavo.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 9. aprila.

Največ pozornosti vzbuja v notranji politiki **obdačenjé spirita**. „Politik“ priporoča Poljakom, da bi iz viših državnih in političnih ozirov

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

(Dalje.)

XXVI.

Ranjki Odincov ni ljubil novotarj, vendar je dopuščal „očiščenemu ukusu kako igro“ in radi tega postavil si je na vrtu mej cvetličnjakom in ribnjakom iz ruskih opek poslopje podobno grškemu portiku. V zadnji, prazni steni tega portika ali galerije vdelanih bilo je šest dolbin za kipe, koje si je hotel Odincov naročiti izza meje. Ti kipovi naj bi predstavljali: Samoto, Molk, Premišljevanje, Otožnost, Sramožljivost in Občutljivost. Jedno iz njih, boginjo Molka, s prstom na ustih, so pripeljali in postavili; a grajski dečaki odbili so jej še isti dan nos in dasi se je ponudil neki sosedni pleskar, da jej prilipi „dvakrat lepši nos, nego je bil poprej“, ukazal jo je Odincov vendar proč vzeti in postaviti na pod v kot, kjer je stala mnogo let vzbujaje strah vsem babjevnim kmetičam. Predno stran

portika zaraslo je že davno gosto grmičevje: le nadglavja stebrov videla so se nad splošnim zelenjem. V portiku samem bilo je celo opoludne hladno. Ana Sergějevna ni zahajala na ta kraj od tedaj, kar je ondu videla gada, Katja pa je čestokrat prihajala posedat na veliko kamenito klop postavljeno pod jedno izmej dolbin. V svežosti in sencí čitala je, ali dejala ali se udajala onemu čutu popolne tišine, ki je gotovo vsakemu znan in čigar čar je v tem, da motriš jedva vedoč in brez uzroka široko valovje življenja, bijoče brezkončno krog nas in v nas same.

Drugi dan po prihodu Bazarovljem sedela je Katja na svoji ljubi klopi in poleg nje sedel je zopet Arkadij. Prosil jo je, da bi šla v „portik“.

Do zajutreka bilo je še jedno uro časa. Rosno jutro zamenilo se je z žarkim dnevom. Obraz Arkadija ohranil je večerajšni izraz, Katja bila je videti nekako skrbna. Sestra poklicala jo je takoj po čaji v svojo sobo in polaskavši se jej najprej, kar je Katjo vselej pripravilo v zadrego, svetovala jej je, da naj bode previdnejša v svojem vedenju nasproti Arkadiju in da naj se posebno izogiblje sestankov na samem, ker ja je že tetka in vsa hiša opazila. Razven tega bila je že prejšnji večer Ana Sergějevna slabe volje in tudi Katja sama bila je nemirna,

kakor da bi jej vest očitala krivdo. Izpolnujoč Arkadiju prošnjo zatrjevala je samej sebi, da je to zadnjikrat.

— Katarina Sergějevna, rekel je on z nekako prisiljeno neprisiljenostjo, — od tedaj, kar mi je dodeljena sreča, da živim v jedni hiši z vami, govoril sem o mnogih stvareh z vami, poleg tega pa imam neko, za mene jako važno vprašanje, katerega se v svojih pogovorih še nisem dotaknil. Opomnili ste včeraj, da ste me tukaj izpreobrnil, pristavil je, loveč in izbegujoč ob jednom vprašujoče vanj uprti pogled Katjin. — Res je v mnogem sem se izpremenil, in to veste vi bolje nego vsakdo — vi, kateri se imam pravo za pravo tudi zahvaliti za to izpreobrnitev.

— Jaz? . . . Meni? . . . vprašala je Katja.

— Sedaj nisem več oni domišljavi mladič, kakršen sem sem prišel, nadaljeval je Arkadij, — ni mi zaman minilo že triindvajseto leto. Kakor poprej želim biti koristen, želim posvetiti vse svoje moči resnici, a idealov svojih ne iščem več tam, kjer sem jih iskal poprej, zdi se mi, da jih imam . . . mnogo bliže. Dosihdob nisem se poznal, stavl sem si naloge, ki so preko mojih močij . . . Očesi sta se mi pred nedavnim časom odprli, hvala samemu čuv-

glasovan za vladno predlogo. „Kurjer Lvovski“ priporoča, da naj bi se rajši bolj obdačila borza, in se naložil davek onim, ki imajo kočijaže, kuharje, konje samo za razkoš itd.

Mej vojnim ministerstvom, avstrijskim in oger-skim brambenim ministerstvom vrše se pogajanja o obnovljenji vojaškega zakona, ki se bode v marsičem premenil. Pred vsem se ne bode v novem zakonu več določilo število vojakov, ker že itak ima parlament pravico dovoljevati novince. Jednoletni prostovoljci, ki ne bi napravili častniškega izpita, morali bodo služiti še jedno leto. Vojni minister bodo imel pravico, če se mu bode potrebno zdelo, sklicati rezerviste in nadomestne rezerviste kakega polka, da ga povekša, ne da bi se mobilizacija proglasila. Na ta način se bode lahko hitro povečalo število vojakov v kaki deželi. Ta določba bode ugodna v takih slučajih, ko bi kaka sosedna država nenadoma pomnožila vojake ob meji, kakor jih je bila Rusija.

Vnanje države.

Organ bolgarske opozicije „Trnovska konstitucija“ v vsaki številki hudo napada Anglijo, Avstrijo in Italijo in njihove zastopnike v Sofiji. Predbacivala je jim, da so prepredili, da se ni zvedelo, kako je bolgarska vlada grdo delala s Karavelovom in drugimi opozicijonci, katere so bili zaprli vsled ustaje v Ruščuku in Silistriji.

Ker se je pokazalo, da v **Vzhodni Rumelije** ni nobene nalezljive bolezni, je turška vlada vojaški kordon na meji odpravila.

Prememba ministerstva v **Rumuniji bolgarskim** mogotcem nič kaj ne ugaja. Prejšnja rumunska vlada šla je jim na roko in odganjala bolgarske emigrante od Dunava, da neso mogli v Bolgariji napraviti kacic neredov. Nova vlada pa na emigrante ne bode toliko pazila, in se bodo lahko zbirali in ukrepali, kako bi se naredil konec sedanjemu nezakonitemu stanju v Bolgariji.

Po poročilih iz Varšave zavlada je v **Rusiji** miroljubni duh. Oboroževanja in vojaška zalaganja so se ustavila. Zalagateljem se je naznanilo, da vojna uprava ne potrebuje več žita. Sicer pa moramo omeniti, da so magacini dobro založeni.

Nek fanatični **Turek** v Skadru, hadži Salo-Dani po imenu, je italijanskemu konzulu pretel, da ga bodo ubili, ker se toliko poganja, da bi kaznovali morilce jezuita Pastore. Konzul se je je zaradi tega pritožil pri generalnem guvernerji, ki je dal tako Salo-Dani zapreti.

Ob demonstraciji, katero je napravila **grška** opozicija proti vladi povodom narodnega praznika, je prišlo do izgrediv. Streljali so z revolverji in jedna osoba je mrtva. Ko se je množica malo pomirila, odšla je v dolgem sprevedu k Delijanisu, kateremu je izročila resolucijo proti vladi. Delijanis je nago-varjal demonstrante, da naj ostanejo v opoziciji proti sedanji vladi.

Na **Kreti** vlada velika nevolja mej kristijanskim prebivalstvom. Turška vlada se že boji ustaje. V Carigradu sodijo, da grški emisarji šuntajo narod. Pomenljivo je, da je baš sedaj v Atenah izšel jako natančen zemljevid Krete. Na njem so jako natančno zaznamovani vsi kraji, ceste in pota na otoku in globočine morja okrog otoka. Ta zemljevid bode gotovo velike koristi v kakej vojni. Izdelal ga je ruski stotnik Petrov. Vse se čudi, da turška oblastva neso zapazila pripravljanih del za ta zemljevid, ko so vendar morali ogleduhi dolgo preiskovati deželo.

Časopisi se mnogo bavijo z nameravano demisijo **nemškega** kancelarja. Ne ve se, če je stvar že poravnana ali ne. Sodi se pa, da povod demisiji ni toliko Battenberžanova nameravana snubitev, temveč nasprotja mej cesarjem in Bismarckom zastran notranje politike. Rusiji bi pa baje celo ugajalo, če bi Battenberžan se poročil s prusko princesinjo, ker bi potem se moral odreči želji,

stvu... Ne izražam se popolnem jasno, a mislim, da me razumite.

Katja ni ničesar odgovorila, a nehala je gledati na Arkadija.

— Misiim, začel je iznova že vznemirjenjem glasom glasom, ščinkovec pa je nad njim mej listjem breze brezskrbno pel svojo pesen, mislim, da je dolžnost vsakega človeka, da je popolnem odkritosrčen proti tem... kateri... izkratka proti dragim mu ljudem, in zato... sem se odločil...

A tu izneverila se je Arkadiju izgovornost; bil je v zadregi, vznemirjen in moral je za nekaj časa umolknuti. Katja le še ni privzdignila očes. Vidilo se je, kakor da ne bi razumela, kam vse to meri in pričakovala je nečesa.

— Že naprej vidim, da se mi bode čudili, začel je Arkadij iznova z zbranimi močmi, — tembolj ker se to čuvstvo nanaša na nekak... način zapomnite si, na vas. Včera, ali pomnite, kar mi ste me, da sem premalo resen, nadaljeval je Arkadij, slično človeku, ki je zagazil v blato, in ki čuti, da se z vsakim, korakom pogreza vedno bolj in bolj, a vendar hiti naprej, z nado, da se bo skoro izvlekel: — ta ukor se čisto napravlja... pada... na mlade ljudi, tudi kadar bi se več ne smelo

kedaj povrniti se zopet v Bolgarijo, kajti zet nemškega cesarja bi pač ne mogel biti sultanov vazal.

Danski kralj je ob sedemdesetletnici svojega rojstva pomilostil vse zaradi političnih zločinov obsojene in ukazal, da se vse pravde zaradi tacihih zločinov, kolikor se jih sedaj vrši, ustavi.

Holandska ministerska kriza še ni rešena. Ker ministerski predsednik Heemskerck nikakor neče vladati z novima zbornicama, je kralj poklical barona Mallay-a, da naj sestavi ministerstvo. Baron boče sestavi baje strogo katoliško ministerstvo, v katero bi ustopil tudi Albé Schaeppmann, vodja holandskih katolikov. Liberalci mislijo, da se tako ministerstvo ne bode moglo dolgo obdržati.

Španija si je prisvojila mnogo zemlje v Suluskem otočju, pri čemer je bilo več domačinov ubitih in tudi nekaj Španjcev mrtvih in ranjenih. Natančnih poročil, kako da je pridobljeno ozemlje, še ni.

Dopisi.

Iz Postojnskega okraja dne 5. aprila. Za učitelstvo Postojnskega okraja spomina vreden dan ostal bode, dan 3. aprila t. l. Toliko zaželjeno, toliko pričakovano uresničilo se je: združeni učitelji okraja našega ustanovili smo ta dan „Slovensko učiteljsko društvo za Postojnski okraj.“

Narod se je vzbujal povsod, društva so se ustanovljala, zavednost se je širila na vseh straneh slovenske domovine naše. Mnogokaj so temu pripomogli ravno učitelji. Saj je znano, da so v mnogih krajih zlasti po deželi ravno oni „duša“ vsemu razvitku in napredku. A naj ostane pri tem! Nečem „hosana“ klicati samemu sebi — dasitudi bi se bil že lahko priučil! Saj je vsakemu znano, kako stališče zavzema danes učitelstvo, če tudi bi bilo marsikaj lahko drugače! Marsikojta težnja bi se bila lahko že zdavno olajšala nam! Jako prozaično sicer — a žalibog istinito je, da je slabo materialno stanje učiteljev najčesteje uzrok raznim bedam in — zagreškom. Bodi si še tak talent — izvrsten učitelj, izobražen itd. — Kaj ti pomaga, ko si pa — revež! E, svet ne sodi veliko po notranjosti, temveč po — — mošnji. Menite li, da je taka zasluga, podpirati dobrodelna, koristna narodna društva i druge narodne naprave? Nikakor; kdor ima sredstva, ta to lahko stori. Saj ni njegova krivda, da lahko podpira, da ima denar, to prouzročila je le slučajnost — okolščina! Vsak po svoji moči. Čim manjša moč, tem večja zasluga. Učitelstvo res ne pomore bogve kaj, a stari po svoj možnosti še veliko več, kakor primeroma drugi. Dajte učiteljem mastnih služeb — potem se bode znabiti tudi ta zadeva bolj na mastno stran obrnila.

Kakor sem dejal, dobre in slabe strani učiteljeve skrite so vse pod plaščem revščine. Prosil smo zboljšanja, trkali smo — a svetopisemski rek se ni hotel uresničiti. Ni čuda! Ta okraj prosil je tega, drugi zopet onega itd. vzajemnosti ni bilo niti v prošnjah.

Vsem se ne more ustreči so dejali spremili nas ljubeznjivo do vrat, tolažeč nas s prihodnjimi — boljšimi časi. A, zakaj vse to? Ker smo bili nesložni — in razpršeni, kakor je to mej nami brati že „v modi“.

Pokazala se je tedaj neizogibna potreba, da se združimo. „Osnujmo si društvo“, rekalo se je

dogoditi, in ako bi imel jaz več zaupanja v sebe... („Pomagaj mi, vendar pomagaj!“ mislil je z obupom Arkadij, a Katja kakor prej ni premaknila glave.) Ako bi se mogel nadejati...

— Ako bi mogla verjeti temu, kar govorite, začul se je v tem trenutku jasni glas Ane Sergějevne.

Arkadij umolknil je takoj. Katja pa je obleдела. Mimo grmičja, ki je zakrivalo portik, vodila je stezica. Ana Sergějevna šla je po njej v spremstvu Bazarovljem. Katju in Arkadiju nista mogla videti, ali slišala sta vsako besedo, šum obleke, celo dihanje. Napravila sta nekaj korakov in kakor nalašč obstala ravno pred portikom.

— Vidite torej, nadaljevala je Ana Sergějevna, — oba sva se motila, oba nisva več v prvi mladosti, posebno jaz ne; doživela sva, utrujena sva! Oba sva — kaj bi prikrivala? — pametna: začetkomaanimala sva drug drugega, radovednost se je izbudila... in potem...

— In potem sem jaz znorel, poprijel jo je Bazarov za besedo.

— Vi veste, da to ni bil uzrok najine ločitve. A bodi si temu kakorkoli, potrebovala nisva več drug drugega, to je bilo glavno. Imela sva preveč

mnogokje. Starejši pa so z glavami zmajevali rekoč: „Še več troškov, še več troškov; — kam pridemo!“ Da, da, gospoda tudi jaz pravim: „Še več troškov!“ — a to trdim veselega srca, upajoč, da nam bodo ravni ti mali troški donesli marsikak sad v materialnem, kakor duševnem zmislu.

Kakor sem že dejal: živo čutili smo potrebo osnovati učiteljsko društvo sebi i vzgoji v prid. Gosp. J. D. iz Postojine poprijel se je v našem okraju težavnega dela. Že poprej poznat, kot izvrsten, vesten mož v svojem poklicu skazal se je tudi tukaj, da je popolnoma kos nalogi, ki jo je proste volje prevzel. Naj bode tudi tukaj imenovan na prvem mestu, čast i hvala mu!

Bilo je 3 marca, ko smo se zbrali — na poziv omenjenega gospoda v St. Petru v gostilni g Korošca. Bilo nas je, moram reči, lepo število učiteljev in drugih gostov, dasiravno je bilo vreme shodu našemu jako neugodno. „Per acclamationem“ zbrali smo si predsednikom zborovanja velezaslužnega gosp. nadučitelja M. Zarnika. Ta otvori zborovanje: Poročevalec in sklicevateelj g. J. Dimnik prebravši dovoljenje zborovanja po sl. c. kr. okr. glavarstvu preide na to k stvari ter nam čita točko za točko sestavljena pravila prihodnjega društva. Bila so izborna sestavljena. Le malokatera točka se je spremenila — znamenje, da je bilo vse dobro premissljeno.

Da ne skvarim preveč časa z naštevanjem posameznih točk, naj navedem tukaj samo glavne stvari. Društven sedež je v Postojini; društvo sme pristopiti tudi takemu drugemu slovenskemu učiteljskemu društvu (tedaj tudi vseslovenskemu učiteljskemu društvu, ki se bode baje v kratkem osnovalo.) V korist društva prirejale se bodo veselice s petjem, tombolo itd. Umrlim tovarišem postavljali se bodo spomeniki. — Važna in hvalevredna je pa točka, da bo društvo kolikor moč pospeševalo razvoj sadjarstva v Postojnskem okraju.

Se ve da se bodo gojile tudi strokovnjaške stvari, spadajoče v področje učitelja i vzgojitelja, kakor je to pri jednacih društvih v navadi.

Tako ima točka za točko svoje neizogibno potrebno mesto. Vsakej je važna naloga, podpirati duševno in gmotno ali učiteljstvo ali narod.

Udje so: pravi (učitelji in učiteljice), podporni in častni udje. Pravi ud plačuje društvenine 2 gl., podporni 1 gl. na leto.

Ko se je bilo vse to po raznih govorih in debatah določilo, volil se je po listkih začasni odbor.

Izvoljeni so gg.: Martin Zarnik, predsednikom; Štipko Jelenc, namestnikom; Jakob Dimnik, tajuikom; Lud. Fettich pl. Frankheim, namestnikom; Matija Hiti, blagajnikom; Filip Kete in Dragotin Česnik, pevovodji.

Pravila bodo se v kratkem predložila visoki c. kr. dež. vladi.

S tem je postavljen temelj učiteljskemu društvu v Postojnskem okraju. Zrno je usejano, — da bi le uzrastlo krepko, neusahljivo, ter rodilo obilen, obilen sad! Prepričan sem, da bode pristopil temu društvu razen vseh učiteljev in učiteljic tudi mnogokateri zaveden narodnjak našega okraja. Saj podpirajoč učiteljsko društvo, bode podpiral po-

... kako bi rekla... sorodnega. Tega nisva takoj izpoznala. Nasprotno je Arkadij...

— Ali ste ga potrebovali? vprašal je Bazarov.

— Molčite, Evgenij Vasiljič. Pravite mi, da da ni ravnodušen napram meni, in meni sami se je vedno zdelo, da mu ugajam. Vem, da bi mu bila lahko tetka, a prikrihati vam u ečem, da sem večkrat o njem mislila. V tem mladem in svežem čuvstvu je nekaka dražost...

— Beseda „čar“ je navadnejša v takih slučajih, prekinil jo je Bazarov; kipenje jeze slišalo se je iz njegovega pokojnega a zamolklega glasu. — Arkadij vedel se je včera, nekako skrivnostno proti meni in ni govoril ni o vas, ni o vaši sestri... To je resno znamenje.

— S Katjo se vede kakor brat, rekla je Ana Sergějevna, — in to mi ugaja na njem, dasi bi morebiti ne smela dovoljevati takega zaupanja mej njima.

— Ali v vas govori zdaj... sestra? vprašal je Bazarov pretrgano.

— Gotovo da... A čemu stojiva?? Idiva! Kako čudno se pogovarjava, ali ne? Nikdar bi si ne bila mislila, da bom tako z vami govorila. Vi veste, da se vas bojim... in vam ob jednom zaupam, ker ste v istini jako dobri. (Dalje prih.)

sredno i narod, oziroma njegovo izobražbo in uzgojo. Učiteljstvo slovensko zavzema naj ono stališče, katero mu naravno pripada. Učitelju samostalnost kratiti bilo bi pogubonosno za vso izomiko narodovo. Kdor samostalen ni, — ta je podložen. Podložen nema in ne sme imeti lastne volje. Kdor pa nema lastne volje, kdor se ne zaveda samega sebe, ta je suženj, rob tuje volje. On ni sposoben uzgojevati mož značajnih, mož proste volje! Kakor bo v prihodnje slovenski narod — če bi se zgodilo to? No, pa se ne bo!

Tovariši, učitelji slovenski! Dvignite se i drugod! V vsakem okraji osnujte si svoje društvo — a vsako društvo naj je ud prihodnjega našega vseslovenskega društva: „Zora puca“; tudi nam že sveti, sicer še mrklo, a „bit če dana“ tudi nam, naj se le silovitijo črni oblaki, kakor čerjo!

Od neke strani zbadajo učitelje na mnogovrsten način. Izjavim pa v imenu drugih le to: Učitelji slovenski bili so, so še in bodo vedno verni katoliški kristijani. Popolnoma vedo ceniti versko uzgojo ter tudi v njenem zmislu poučujejo. Odločno pa morajo zavračati izmišljeno vsebino mnogih dopisov v slovenskem dnevniku, ki izpodkopavajo učiteljev veljavo in zmožnost in mišljenje njihovo grdi. Ne rečem, izjeme so povsod — toda čeravno izjeme iščemo, ne vem, kje bi jih največ našli. Pustimo torej take stvari v miru, saj vemo, kam pes taci moli. Delajte za „Liechtensteina“, kakor Vam drago, — tega veselja vam nihče ne krati — a poslušajte se pri tem nekoliko bolj in primernejših pripomočkov. Da, da, peša, peša — ma ne vem, kje je jelo pešati. Nekdo je pisal: „Kras v naravi — Kras v žepu.“ Jaz pa pristavljam, da bo kmalu tudi „Kras v možganih!“

Vsi smo jedne krvi, delajmo torej raje složno za jedno stvar — a za pravo. Kar je, to je. Tudi učiteljsko društvo za Postojnski okraj je osnovano. Bog mu daj srečo! Da bi se razcvitalo krasno, da bi obilo rodilo v prid in prospah milemu svojemu rodu — slovenskemu! —k.

Domače stvari.

— (Volilni shodi) za dopolnilne volitve v mestni zbor bodo letos v mestni dvorani. Za III. razred v nedeljo dne 15. t. m. ob 11. uri dopoldne, za II. razred v četrtek dne 19. t. m. ob 7. uri zvečer, za I. razred v nedeljo dne 22. t. m. ob 11. uri dopoldne.

— (Pojasnilo in poziv.) Predsedstvo „Slovenske Matice“ nam piše: V sobotni številki „Slov. Naroda“ se nahaja dopis s spodnjega Štajerskega, ki šteje naši Matici v zlo, da ima nekaj za Tomšičevo ustanovo nabranega denarja uloženega v Mariborski hranilnici. Matica ga ni nikoli uložila, ampak po štajerskih rodoljubih nabranega in uloženega vsled sklepa XIX. rednega velikega zbora dne 5. decembra 1883. leta prevzela v svojo oskrb. Doslej je ta zavod ni bil žali, marveč na vsa slovenska vprašanja točno odgovarjal. Kakor hitro se je pa letos znani slučaj pripetil, takoj je odbor sklenil denar vzdigniti in drugod uložiti. Svota znaša nekoliko nad sto gold. Pri tej priliki bodi še č. gg. poverjenikom želja vnovič izražena, da se povodno bližajočega se rednega velikega zbora, kot običajno druga leta, pridno oglašajo z doneski svojih letnih članov!

— (G. ministerijalni svetnik dr. vitez Lorenz-Liburnau) se je danes pripeljal v Ljubljano. G. svetnik pregleduje po ukazu poljedeljskega ministerstva kmetijske šole in pride iz Gorice ter se popelje odtod na Grm, ogledat si deželno vinarsko, sadjarsko in poljedeljsko šolo. Kot zastopnik deželnega odbora in poročevalec o tej šoli spremlja g. svetnika deželni odbornik g. dr. Vošnjak. Danes si je g. dr. Lorenz ogledal vrt kmetijske družbe in kovaško šolo na Poljanah.

— (Zastran zgradbe novega gledališča v Ljubljani) sklenil je deželni odbor, naznani lastnikom lož, da naj do 30. aprila t. l. pri deželni blagajnici vsprejmo zneske, za katere so bile lože zavarovane, to je po 300 glđ. za ložo, ker je po uničenju gledališča ponehala tudi pravica ložnih lastnikov. Zneski, katerih nečejo vsprejeti lastniki lož, bodo založeni pri sodniji. Glede zgradbe sklenil je deželni odbor vprašati vlado, sme li zidati gledališče na starem prostoru in ob enem poizvedeti od mesta, koliko bi dalo podpore za zgradbo novega gledališča in kje stavbeni prostor.

— (Zabavni večer „Pisateljskega društva“) bil je izredno zanimiv. G. dr. Vošnjak je kazal slike, katere je izdelal naš umetnik Jurij Šubic v Parizu k povesti, ki bode tiskana v Mohorjevem koledarju. Vsi so občudovali krasoto teh slik ter se jih niso mogli dovolj nagledati. Dr. Vošnjak pa je pojasnil iz povesti prizore, katere pred očuje umetnik tako živo in naravno, kakor bi se vršili pred našimi očmi. Vsa hvala odboru Mohorjeve družbe, ki je tudi glede slik nastopil pravo pot izročivši delo priznanim domačim umetnikom. — Pogled na prelepe Šubičeve slike vzbujal je misel, ali ne bi se moglo doseči, da bi divni naš Preširen se natisnil z ilustracijami. Po živahnem pogovoru, pri katerem je prof. Levce izrekel svoje temeljito mnenje o novi izdaji Preširnovi in kako daleč bi imele segati jezikovne poprave, sklenilo se je naročiti odboru, da stvar pretresava in če mogoče pri občnem zboru stavi konkretne nasvete. Mil je tudi pomenek o novi izdaji Levstikovih spisov ter je g. dr. Starč naznanil, da sta že dva založnika se obrnila do dedičev o tej zadevi. Začetkom večera se je predsednik g. Žumer spominjal pokojnega dr. Zarnika, ki je bil v odboru prvega „Pisateljskega društva“. Prihodnjemu zabavnemu večeru predseduje g. Hugo Turk.

— (Čitalnica Ljubljanska) priredila nam je včeraj besedo s plesom, o kateri nam je na kratko poročati. Gregorčičevo „Znamenje“ je prav vrlo deklamovala gospodična Šumanova, ki ima za deklamacije izborni lep glas. Nedvedovo „Ljubezen in spomlad“ pel je moški zbor kaj krasno. Število pevcev ni bilo preveliko, a bili so sami sveži in izdatni glasovi in efekt bil je popoln. Z Mendelssohnovim dvosplovom „Pozdrav“ izzvala sta gg. Razingera in Dečmana burno odobravanje, naš dični mešani zbor pa s Foersterjevim zborom „Naše gore“. S kratka: vsopred bil je kratek, a vse točke jako dobre. Seveda, najlepša bila je peta točka ples, pri kateri so se naše vrle pevke pokazale tudi izvrstne plesalke.

— (Trgovinsko bolniščno in penzijsko društvo) imelo je včeraj svoj 50., nenavadno močno obiskovan občni zbor. Pri volitvi dobili so glasov: Aleksander Treo 104, Pavl Drachsler 102, Avg. Skaberne 102, Jäsch 102, M. Treun 102, Miroslav Soss 100, E. Randhartinger 98, Fr. Schantel 59. Dalje A. Kajzelj 49, C. Klemenčič 46, Lavrič 44. Slednji trije nemajo absolutne večine, zato je bode v nedeljo ožja volitev. Več o tem znamenitem zboru jutri.

— (Častno občanstvo.) Iz Trebnjega dne 8. aprila. Trebanjski občinski zastop je danes jednoglasno imenoval gospoda Ludovika Golja, c. kr. okrajnega sodnika v Trebnjem, častnim občanom. Prav vesel je nas, da je občinski zastop skazal s tem činom vredno čast zaslužnemu gospodu, ki si s svojo marljivostjo nepristransko pravičnostjo in dobrohotnostjo prizadeva varovati korist naših občanov. S tem pa je pokazal naš občinski zastop tudi, kako zelo ve čislati zasluge veljavnih mož, ako so v resnici udani svojemu narodu, kar vidimo pri našem obče spoštovanem sodniku. Bog ga nam ohrani še mnogo let!

— (Romarski vlak v Rim) odpeljal se je danes. Iz Ljubljane odpeljalo se je s tem vlakom danes opoldne 25 oseb, mej njimi knezoškof dr. Misija, kanonik dr. Zamejec, dr. Josip Stare, Oroslav Dolenc, usnarja Kunčič, Škofic in dr.

— (Policijska kronika.) Preteklo noč okolu polunoči je tukajšnji fijakar Fran Černe, v Kravji dolini št. 14, svojega hlapca z gnojnimi vilami ubil. Hlapec bil je pijan, gospodar menda tudi nekoliko vinjen in sporekla sta se. Hlapec je hotel z nožem nad svojega gospodarja, kateri pa je zgrabil gnojne vile — in dasi sta druga dva hlapca branila, upornega hlapca udaril po glavi. Hlapec se je sicer zgrudil, a ni bil takoj mrtev in gospodar ga je zjutraj prišel sam buditi, ker ni mislil, da ga je smrtno zadal. A prepričal se je pri tej priliki, da je bil hlapec že mrtev. Gospodar bil je vsled tega neizmerno potr, ves objokan objavil se je sam sodniji. Mrtvega hlapca prepeljali so v bolnico. — Danes zjutraj ob 7. uri zapazili so na Ljublanice levem bregu pod škarpo pri lekarničarja Mayerja hiši moškega, ležečega z glavo v vodi. Bil je to 37 letni poštni sluga Martin Kosačič. Pal je po noči čez škarpo. Je-li pal po nepredvidnosti, ali ga je pa kdo sunil, se ne da dognati. Toliko je gotovo, da je včeraj zvečer v gostilni „Pri volu“ bil močno pijan. Ranjen je samo na glavi, ker je pal

nad dva sežnja visoko na ostro kamenje. — Govorilo se je danes zjutraj še o tretjem mrtvem, a policiji ni zglasen noben drug slučaj.

— (Sleparija.) Nekega kmeta, ki je prišel po svojih pravnih opravkih danes v mesto, je zakoten pisar grdo opeharil. Na vprašanje kmetovo, v katero pisarno naj bi se obrnil, predstavil se mu je slepar rekoč: „Jaz sem dr. Ivan Tavčar, le meni dajte, kar imate!“ Vzel mu je pisma in 30 glđ. denarja in jo hitro popihal. Ko je že odšel, zvedel je kmet, da je ogoljufan in tekel na policijo po pomoč za svojo neumno lahkovernost. So li sleparja že dobili, ne vemo, toliko smo izvedeli od kmeta, da je srednje postave in ima malo temno brado.

— (Iz Kropje) 7. aprila. Danes zjutraj je po dolgi in mučni bolezni, znani orglar g. Ignacij Zupan 63 let star umrl. Ranjki bil je oče dobro poznatim orglarjam „Brata Zupan v Kamnigoricu pri Kropi.“

— (Žrtev svojega polica.) Kakor se na z Gorjuš piše, je g. Matija Premozar, znani gorenjski živinozdravnik, poklican bil dne 7. aprila t. l. na Gorjuše, kjer je ondi nekemu posestniku nenadoma živinče nevarno zbolelo. Gosp. Premozar, kakor nikoli, tudi sedaj svoje pomoči ni odrekel. V žepe pospravi svoje ceve in hajd z vodnikom, v strme gorjuške hribe. Pot pa je v tistih krajih slaba, kajti v deževnem vremenu služi ob jednem tudi houndnikom za strugo. Veliki kamni in šuta pokrivajo na debelo te grape in le obutalo na kveder, kakeršno imajo Gorjušci, zmaguje uspešno te težave: Ni toraj čuda, da je Premozarju spodrknulo, padel je in se pobiral jeden čas. Vodnik mu pomaga, vzdigne ga, a Premozarja nečejo noge več kvišku držati. Vodnik zagleda vsega krvavega in ko natančneje preišče Premozarja, kateri je že dušo izdihoval, vidi, da si je revež v nesretnem padu zasadil svoj v žepu se nahajajoči strupeno ostri nož v sredino srca. — Tako neutegoma in nepričakovano je ugrabila smrt mlado življenje; tukajšnji živinorejci bodo močno pogrešali Premozarja, ki jim je vselej rad pomagal po najboljši moči. Bodi mu zemljica lahka!

— (Iz Žužemberka.) Dne 12. aprila t. l. bi se morala vršiti beseda podružnice sv. Cirila in Metoda za Žužemberk in okolico v prostorih g. Franja Florjančiča v Žužemberku. Ker bode pa bralno društvo Žužemberško priredilo 15. aprila t. l. gledališko predstavo s petjem, tako je odbor podružnice sv. Cirila in Metoda sklenil, da se bode napovedana „beseda“ vršila še le 3. majnika t. l. Spored ostane neizpremenjen. K obilni udeležbi uljudno vabi Odbor

— (Bralno društvo v Žužemberku) priredi v nedeljo 15. t. m. 1. F. S. Vilhar: Lunica, mešan zbor. 2. K. Mašek: Lahko noč. Moški četverspev. 3. H. Sattner: Na planine, mešan zbor z bariton solo. 4. Šolski nadzornik. Veseloigra v jednem dejanji s petjem. Spisal Kosta Trifkovič. 5. Berite novice. Veseloigra v jednem dejanji. Spisala J. K. in J. J. Ustopnina: udom 20 kr., neudom 30 kr. K obilnej udeležbi uljudno vabi odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 8. aprila. Cesar se je danes popoldne s cesarico peljal na sprehod. Dopoldne vsprejel je francoskega veleposlanika.

Beligrad 8. aprila. Ob Savi in Dunavu ležeče ceste Beligradske preplavljene. Voda narašča in ker dežuje neprestano, bati se je hujšega.

Pariz 9. aprila. V Laon-u izvoljen Daumer. V departementu Dordogne nepričakovano volen Boulanger. On odklonil kandidaturo, a prijatelji se nadaljevali propagando zanj. Kakor „Lanterne“ piše, izjavil je Boulanger, da bode volitev v Dordogni odklonil, ker hoče zastopati samo departement „Nord“. Po tamošnjem volilnem shodu sme se sklepati, da bode Boulanger prodril.

Dublin 9. aprila. Navzlic prepovedi poskušali so se javni shodi v grofijah Clare in Cork. Pri tem bili so spori s policijo in vojaki. Mnogo ranjenih.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Tudi se dogaja često, da po teh krajih krošnjarijo Italijani s pisalnim orodjem, ponujajo svoje blago ne samo v zasobnih hišah, župnijah in šolah,

ampak tudi v c. kr. uradih. Vse to blago imajo tudi kramarji po kmetih, ali ne morejo ravno radi davščin tekmovali s takimi ljudmi.

Najudaneje podpisani upajo, da so s tem precej osvetlili glavne momente, zakaj imajo obrtniki na kmetih občutno škodo, četudi bi še bilo treba pojasniti marsikatero stvar, zakaj trgovci na kmetih ne morejo doseči tistih dohodkov, kakor je to n. pr. bilo mogoče pred železnico. Kje more danes trgovec na kmetih tekmovali z večjo trgovino v mestu? Potrebuje li katera obitelj moke, to idejo večkrat po dve do tri obitelji skupaj in si naročijo neposredno iz parnih mlinov vrečo moke, otrobi in drugih reči ter si to porazdelijo potem mej seboj. Ti parni mlinci pa dajejo takim osobam moko za isto ceno, za katero jo dobiva trgovec na kmetih, ki mora za to plačevati davek in doklade. In tako je pač tudi z drugimi proizvodi, kakor s sladkorjem, kavo, katere proizvode si naroča skupaj več rodovin ter si jih delé, a kramar doma je samo za to, da prodaje na drobno najneznatnejše blago in da daje na upanje do nedolocenelega roka.

Kako pa je z dohodarinskimi obravnavami? Obrtnikom, četudi zaprisežejo svoje izjave, ne verjame se nič, ampak le nepriseženemu zaupnemu možu iz občine, ki potem odločuje o njih blago stanju po svoji volji, odgovarjajoč na vprašanje do čignega c. kr. finančnega uradnika: da bode N. N. imel v prometu 100 hektilit. vina toliko in toliko hektolitrov piva ali žganja, toliko in toliko kave, moke itd. Po tem, kako je ta komu naklonjen ali nenaklonjen, v takem zmislu odgovarja na vprašanja, ne da bi ta poklicanec bil morda vse leto jedenkrat v hiši dotičnega trgovca, in je radi tega nemogoče, da bi vsaj približen promet pri tem ali onem trgovcu mogel izračunati. Podatkom tega nezaprisednega zaupnega moža, kateri, kakor se je izjavil neki c. kr. finančni nadzornik, ni treba, da bi bil poklican iz občine, ampak lahko tudi iz nekega drugega kraja, veruje se brezpogojno in vsak rekurz proti temu je brezuspešen.

(Dalje prih.)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192—269)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Loterijske srečke 7. aprila.

V Trstu: 56, 87, 15, 55, 44.
V Linci: 63, 33, 55, 32, 17.

Tujci:

8. aprila:

Pri **Stonu**: Freund, Braisach, Westen, Pargaš z Dunaja. — Monschan iz Prage. — Kocias z Ogerskega. — Lončar iz Radovljice. — Apfaltrern s Križa. — Panajotti, Rape iz Trsta.

Pri **Maidič**: Novak s Kočevja. — Maidič iz Mengeša. — Urbančič iz Polhovogradca. — Perko, Lederer iz Trsta. — Zeting iz Pulja.

Pri **južnem kolodvoru**: Sramek iz Prage. — Dittrich iz Murave. — Podbresovič iz Podbrezja. — Hribnik, Glaser, Alijančič, Iskra iz Trsta. — Kump iz Pulja. — Visala iz Divača.

Pri **bavarskem dvoru**: Samida iz Stare Loke.

Umrli so v Ljubljani:

7. aprila: Fran Skubic, delavca sin, 21 dni, Krakovske ulice št. 27, za božjastjo. — Marija Dolar, zasebnica, 70 let, Pred Skofljo št. 18, za vodenico. — Tine Kovač, delavca sin, 1 1/2 meseca, Poljanska cesta št. 27, za katarom v črevih.

8. aprila: Jožef Gostič, delavca sin, 1 mesec, Hilsnerjeve ulice št. 12, vsled katar v črevih.

9. aprila: Fran Debeve, hlapec, 30 let, Kravja dolina št. 15, vsled telesnega poškodovanja. — Martin Kosančič, poštni sluga, 37 let, so utopljenega iz Ljubljani izveleli pri sv. Petra nasipu.

V deželnej bolnici:

6. marca: Janez Bučar, dninar, 27 let, za jetiko.

„THE GRESHAM“
zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Filijala za Ogersko:

Dunaj, Giselstrasse št. 1, i Pešta, Franz-Josefsplatz
v hiši društva. št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva frank. 94.408.167-62
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 30. junija 1886 18.558.201-15
Izplačtve zavarovalnin in rent na skupnin igd. za obstanka društva (1848) več kot 177.916.462-50
V slednji dve leti mesečne poslovne pečiodi ušlo se je pri društvu za 61.584.975-
rovih poobd. vsled česar zveča skupni znesek za obstanka društva na uščenih ponudbah več kot 1.452.748.304-58
Prospekte in druga razjasnila daje
Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, D. nadstropje
pri **Guido Zeschkotu.** (407—11)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

Tržne cene v Ljubljani
dne 7 aprila t. l.

Pšenica, bktl.	6 17	Špeh povojen, kgr.	64
Rež, „	4 5	Surovo maslo, „	90
Ječmen, „	4 22	Jajce, jedno : „	2
Oves, „	3 09	Mleko, liter	8
Ajda, „	4 22	Goveje meso, kgr.	56
Proso, „	4 55	Telečje „	50
Koruza, „	5 62	Svinjsko „	60
Krompir, „	2 41	Koštrunovo „	36
Leča, „	12	Pišanec.	50
Grah, „	13	Golob	24
Fižol, „	11	Seno, 100 kilo	67
Maslo, kgr.	1	Slama, „	232
Mast, „	66	Drva trda, 4 □ metr.	720
Špeh frišen „	60	„ mehka, 4 „	425

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. aprila	7. zjutraj	732.7 mm.	1.6° C	sl. svz.	snež.	1 00 mm.
	2. popol.	733.1 mm.	2.2° C	sl. vzh.	obl.	dežja in snega.
	9. zvečer	734.1 mm.	1.4° C	sl. svz.	obl.	
8. aprila	7. zjutraj	733.8 mm.	1.2° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	732.4 mm.	6.0° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	732.4 mm.	3.2° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura 1.7° in 3.5°, za 7.1° in 5.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 9 aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	78.10	—	78.5
Srebrna renta	80.65	—	80.60
Zlata renta	110.65	—	110.45
5% marcna renta	92.85	—	92.70
Akcije narodne banke	863.—	—	862.—
Kreditne akcije	271.10	—	270.60
London	126.65	—	126.65
Srebro	—	—	—
Napol.	10.03	—	10.03
C. kr. cekini	5.97	—	5.97
Nemške marke	62.22 1/2	—	62.25
4 1/2 državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld.	50 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	164	—
Ogerska zlata renta 4%	97	—	—
Ogerska papirna renta 5%	4	—	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	70	—
Kreditne srečke	100 gld.	180	40
Radolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	101	75
Trammway-društ. velj. 170 gld. a v.	213	—	50

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je božja vsegamogočnost našega iskreno ljubljenelega soproga, oziroma očeta, starega očeta in brata

IGNACIJA ZUPANA,
orglarja,

v 63. letu svoje dobe, po dolgi in mučni bolezni, previdenege s sv. zakramenti, danes zjutraj ob 4. uri poklicala s tega sveta.

V Kropi, dne 7. aprila 1888.

(267) **Žalujoča rodbina.**

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

Na Najvišje povelje Njega c. k. Apostolskega Velečastva.

Bogato oskrbljena in po c. kr. loterijsko dohodni direkciji garantovana

XXV. DRŽAVNA LOTERIJA

za civilno blagodejne namene.

10.215 dobitkov v skupnem znesku 207.400 gold.,

107.400 gold. v enojni papirni renti — in 100.000 gold. v gotovini.

Žrebanje bode neprekljijivo dne 3. maja 1888.

Srečka velja 2 gold. avstrij. velj.

Natančneja določila obseza žrebalni načrt, kateri se zastoj dobi pri oddelku državnih loterij, mesto, Riemergasse 7, 2. nadstropje, v Jakoberhof-u, kakor tudi pri mnogobrojnih razpečevalnih organih.

Srečke razpošiljajo se voznjine prosto.

Na Dunaji, meseca februarja 1888.

Od c. kr. loterijske dohodne direkcije,
oddelek državne loterije.

(227—3)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Natečaj.

Letos postavi „Pisateljsko društvo“

dva nagrobna spomenika:

pisatelju in prvobornitelju **Božidaru Raiču** in pisatelju **Franu Levstiku**, ki počivata na Ljubljanskem pokopališču. Odbor vabi kamnoseke, kojih je volja prevzeti delo, da pošljejo svoj natančen načrt in proračun za nj

do 30. aprila 1888

podpisanemu odboru. Spomenika bodeta stala prosto (t. j. ne bodeta naslonjena na zid) in troški za vsacega so preračunjeni na 450—500 gld.

V Ljubljani, dne 8. aprila 1888.

Odbor „Pisateljskega društva“.

Hiša z malim vrtom

v Kranji se prodaja.

Natančneje pove iz prijaznosti gospa **M. Marenčič**, trgovka v **Kranji.** (268—1)

Lepa lahka konjiča, jeden rujave, drugi sive barve, elegantna kočija s popolno upravo in pa lahke sanke,

vse skoraj novo,

prodaja se po prav ugodnej ceni.

Podrobno poizve se v c. kr. notarske pisarni v **Radovljici.** (266—1)

Naznanilo.

Dobro istrijsko vino

na drobno in na debelo prodaja se

v hiši št. 17 v Florijanskih ulicah.

Liter po 26 kr., 28 kr. in 32 kr.

Za pošteno postrežbo je skrbljeno in priporoča se

(244—4)

Isterski hram.

Št. 2517.

(262—2)

Oklic

zvršilne dražbe premakljivega blaga.

C. kr. deželno sodišče v Ljubljani naznanja, da je na prošnjo Franceta Lukmana iz Ljubljane proti Luki Taučer-ju iz Ljubljane zaradi dolžnih 8324 gld. s pr. zvršilno dražbo dolžnikovega zarubljenege, sodno na 7975 gld. 20 kr. cenjenega premakljivega premoženja, obstoječega iz

vina, sodov in družega klet-skega orodja,

dovolilo in za njo dva roka,

prvega na 14. aprila 1888,

drugega na 28. aprila 1888,

vsakokrat ob 10. uri dopoldne, v kleti hiše št. 13 na Dunajski cesti v Ljubljani odredilo in da se bodo zarubljene reči pri prvem roku le za ali čez cenilno vrednost, pri drugem pa tudi pod njo in vsakokrat le za gotovi denar prodajale.

V Ljubljani, dne 31. marca 1888.